

nu ai nevoie de nimic ești deja totul

Paparuz

sunt un zombi draga mea
trăiesc o moarte necunoscută sub jurământ divin
pe plaja minții mele
un milion opt sute două zeci și unu
un milion opt sute două zeci și doi
un milion opt sute...
un milion...
un...
iar am uitat câți neuroni kamikaze s-au dus
e molimă
să nu te superi iar că îți scriu pe fugă
e furtună în largul regretelor
și un cutremur de 8 mi-a crăpat epifiza tocmai la tine
se anunță și un tsunami
botezat alzheimer de un mucalit care te-a iubit înaintea mea
uite vine primul val
al doilea
al treilea
cred că voi începe altă numărătoare de întuneric
pe degete pe lacrimi
unu
patru
zece
ieri am îngropat mai mult de jumătate din trecut
fără parastase
nu mai e în trend prin acest univers invers

tu cum ai ajuns în paradis
iartă-mă dacă voi încheia
nu mai văd decât ascuțișul de coasă
vine iubito marele val

să îmi scrii
găsești tu o adresă